

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อศึกษาความชุกของการปวดประจำเดือน พฤติกรรมการจัดการตนเอง และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการปวดประจำเดือนชนิดปฐมภูมิของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบการบรรยายแบ่งออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับความชุกของการปวดประจำเดือนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย อายุ การศึกษา ศาสนา สถานภาพสมรส การทำงาน รายได้ของครอบครัว ภูมิลำเนา
- ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีประจำเดือน ประกอบด้วย ประวัติการมีประจำเดือน ความรุนแรงของอาการปวดประจำเดือน อาการร่วมขณะมีประจำเดือน วิธีการจัดการอาการปวดประจำเดือน และผลกระทบที่มีต่อการดำเนินชีวิต
- ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการตนเอง ด้านร่างกาย ประกอบด้วย การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การรับประทานอาหารถูกหลักโภชนาการ การหลีกเลี่ยงฟิงพาสารเสพติด การมีสุขอนามัยส่วนบุคคล และการป้องกันโรค
- ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการตนเองด้านจิตใจ ประกอบด้วย การจัดการความเครียด การจัดการอารมณ์ และความรู้สึก การสนับสนุนทางสังคม และการรับรู้ความสามารถของตนเอง
- ส่วนที่ 6 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการปวดประจำเดือนชนิดปฐมภูมิของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับความชุกของการปวดประจำเดือนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

มหาวิทยาลัยสยาม เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน ตั้งอยู่ในพื้นที่เขตภาษีเจริญ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ประกอบด้วย จำนวนนักศึกษาสตรีในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 มีจำนวนทั้งสิ้น 5,685 คน จำแนกตามคณะวิชาต่างๆ จำนวน 9 คณะ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์จำนวน 255 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์จำนวน 111 คน สาขาวิชาการบัญชีจำนวน 692 คน คณะบริหารธุรกิจจำนวน 1,842 คน คณะนิเทศศาสตร์จำนวน 938 คน คณะนิติศาสตร์จำนวน 190 คน คณะศิลปศาสตร์จำนวน 1,130 คน คณะพยาบาลศาสตร์จำนวน 377 คน คณะเภสัชศาสตร์จำนวน 150 คน เลือกตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) มีการสุ่มจากแต่ละกลุ่มคณะ โดยคำนวณตามสัดส่วนประชากรของแต่ละกลุ่มคณะ ได้แก่คณะวิทยาศาสตร์จำนวน 17 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์จำนวน 7 คน สาขาวิชาการบัญชีจำนวน 46 คน คณะบริหารธุรกิจจำนวน 122 คน คณะนิเทศศาสตร์จำนวน 62 คน คณะนิติศาสตร์จำนวน 13 คน คณะศิลปศาสตร์จำนวน 74 คน คณะพยาบาล

ศาสตร์จำนวน 25 คน คณะเภสัชศาสตร์จำนวน 10 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 376 คน และเมื่อคัดกรองผู้ที่มีอาการปวดประจำเดือนด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับประวัติการมีอาการปวดประจำเดือนและความรุนแรงของอาการปวดประจำเดือน พบว่าจำนวนของนักศึกษาที่มีอาการปวดประจำเดือน จำนวน 339 คน คิดเป็นความชุกของการปวดประจำเดือนในนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามเท่ากับร้อยละ 89.10 เมื่อจำแนกตามความรุนแรงของอาการปวดประจำเดือนพบว่ามีจำนวนนักศึกษาที่มีอาการปวดในระดับรุนแรงจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.37 ระดับปานกลางจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 23.28 และ ระดับน้อยจำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 71.34 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรุนแรงของอาการปวดประจำเดือน

ประวัติการปวดประจำเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีอาการ	41	10.90
มีอาการปวดประจำเดือน	335	89.10
- ปวดเล็กน้อย (mild)	239	71.34
- ปวดปานกลาง (moderate)	78	23.28
- ปวดรุนแรง (severe)	18	5.37

ส่วนที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย อายุ การศึกษา ศาสนา สถานภาพสมรส การทำงาน รายได้ของครอบครัว และภูมิลำเนา (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ การศึกษา ศาสนา สถานภาพสมรส การทำงาน รายได้ และภูมิลำเนา

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
อายุ (mean = 20.71, min = 17 max = 31) (ปี)		
17 - 19	88	23.40
20 - 25	285	75.79
มากกว่า 25	3	0.79
การศึกษา		
ปีที่ 1	70	18.60
ปีที่ 2	108	28.70
ปีที่ 3	113	30.10
ปีที่ 4	85	22.60
ศาสนา		
พุทธ	366	97.30
คริสต์	7	1.90
อิสลาม	3	.80
สถานภาพสมรส		
โสด	366	97.30
คู่ (สมรส)	4	1.10
คู่ (ไม่ได้สมรส)	5	1.30
หม้าย	1	.30
การทำงาน		
เรียนเต็มเวลา	322	85.60
ทำงาน part time	54	14.40
รายได้ของครอบครัว		
ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย	47	12.50
เพียงพอต่อการใช้จ่ายแต่ไม่เหลือเก็บ	152	40.40
เพียงพอต่อการใช้จ่ายและมีเหลือเก็บ	177	47.10

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
ภูมิภาค		
กรุงเทพฯ	190	50.50
ภาคกลาง	77	20.50
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	59	15.70
ภาคเหนือ	26	6.90
ภาคใต้	15	4.00
ภาคตะวันออก	5	1.30
ภาคตะวันตก	4	1.10

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาตรี อายุเฉลี่ย 20.71 ปี (ต่ำสุด 17 ปี, สูงสุด 31 ปี) ศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 70 คน (ร้อยละ 18.6) ชั้นปีที่ 2 จำนวน 108 คน (ร้อยละ 28.7) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 113 คน (ร้อยละ 30.1) และชั้นปีที่ 4 จำนวน 85 คน (ร้อยละ 22.6) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 366 คน (ร้อยละ 97.3) มีสถานภาพโสด (ร้อยละ 97.3) และเรียนเต็มเวลา จำนวน 322 คน (ร้อยละ 85.6) รายได้ของครอบครัวส่วนใหญ่เพียงพอต่อการใช้จ่ายโดยมีเหลือเก็บ 177 คน (ร้อยละ 47.1) ไม่เหลือเก็บ 152 คน (ร้อยละ 40.4) มีจำนวน 47 คน (ร้อยละ 12.5) ที่รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 190 คน (ร้อยละ 50.5) (ตารางที่ 2)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีประจำเดือน

ประกอบด้วย ดัชนีมวลกาย ประวัติการมีประจำเดือน อาการร่วมขณะมีประจำเดือน วิธีการแก้ไขเมื่อมีอาการปวดประจำเดือน การบรรเทาอาการปวดโดยใช้การดูแลทางเลือก ประวัติการได้รับอุบัติเหตุที่อาจส่งผลต่อความสมดุลโครงสร้างของร่างกาย (ตารางที่ 3 – 9)

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามดัชนีมวลกายและ ประวัติการมีประจำเดือน

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปวดประจำเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ดัชนีมวลกาย		
ผอม (BMI \leq 18.9)	185	49.20
ปกติ (BMI 19 – 24.9)	167	44.41
น้ำหนักเกิน (BMI 25 – 29.9)	19	5.06
อ้วน (BMI \geq 30)	5	1.40
มีประจำเดือนครั้งแรก		
10 – 12 ปี	101	26.90
13 – 15 ปี	275	73.10
ลักษณะประจำเดือนในปัจจุบัน		
จำนวนวัน		
\leq 2 วัน	15	4.00
3 – 7 วัน	345	91.80
8 – 14 วัน	14	3.70
> 14 วัน	2	.50
ปริมาณประจำเดือน		
เล็กน้อย (< 4 แผ่น/วัน)	176	46.80
ปานกลาง (5 – 10 แผ่น/วัน)	174	46.30
มาก (ผ้าอนามัย 2 แผ่นในแต่ละครั้ง/ชุด)	26	6.90
ระยะระหว่างรอบเดือน		
< 20 วัน	49	13.00
21 – 35 วัน	188	50.00
> 36 วัน	12	3.20
ไม่สม่ำเสมอ	99	26.30
ไม่ทราบ	28	7.40

จากตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีดัชนีมวลกายอยู่ในเกณฑ์ผอม ($BMI < 18.9$) จำนวน 185 คน (ร้อยละ 49.20) รองลงมามีดัชนีมวลกายในเกณฑ์ปกติ ($BMI 19 - 24.9$) จำนวน 167 คน (ร้อยละ 44.41) มีดัชนีมวลกายในเกณฑ์น้ำหนักตัวเกิน ($BMI 25 - 29.9$) จำนวน 19 คน (ร้อยละ 5.06) และดัชนีมวลกายในเกณฑ์อ้วน ($BMI \geq 30$) จำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.40)

ประวัติการมีประจำเดือนครั้งแรก พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เริ่มมีประจำเดือนครั้งแรกเมื่ออายุ 13 - 15 ปี จำนวน 275 คน (ร้อยละ 73.10) และมีประจำเดือนครั้งแรกเมื่ออายุ 10 - 12 ปี จำนวน 101 คน (ร้อยละ 26.90)

ลักษณะประจำเดือนปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนวันของการมีประจำเดือนระหว่าง 3 - 7 วัน จำนวน 345 คน (ร้อยละ 91.80) จำนวนวันของการมีประจำเดือนระหว่าง 1 - 2 วัน จำนวน 15 คน (ร้อยละ 4) และจำนวนวันของการมีประจำเดือนระหว่าง 8 - 14 วัน จำนวน 14 คน (ร้อยละ 3.70) และมีจำนวนวันของการมีประจำเดือนมากกว่า 14 วัน จำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.50)

ปริมาณประจำเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีปริมาณประจำเดือนจำนวนเล็กน้อย (ใช้ผ้าอนามัยน้อยกว่า 4 แผ่น/วัน) จำนวน 176 คน (ร้อยละ 46.80) ปริมาณปานกลาง (5 - 10 แผ่น/วัน) จำนวน 174 คน (ร้อยละ 46.30) ตามลำดับ มีจำนวนน้อยที่มีปริมาณประจำเดือนมาก (ผ้าอนามัย 2 แผ่น ในแต่ละครั้ง/สังเกตว่าตนเองซัด) จำนวน 26 คน (ร้อยละ 6.90) และระยะระหว่างรอบเดือนพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะระหว่างรอบเดือนในช่วง 21 - 35 วัน จำนวน 188 คน (ร้อยละ 50.00)

ตารางที่ 4 จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สุขสบายจากอาการร่วมขณะมีประจำเดือน

อาการร่วมขณะมีประจำเดือน*	จำนวน	ร้อยละ
เป็นสิว	246	65.40
หงุดหงิด	224	59.60
เต้านมคัด เจ็บ	186	49.50
ปวดหลัง	181	48.10
ปวดเมื่อยตามตัว	174	46.30
รู้สึกอ่อนเพลีย	139	37.00
เวียนศีรษะ	68	18.10
ถ่ายเหลว	67	17.80
ปวดศีรษะ	64	17.00
ไม่มีสมาธิในการทำกิจกรรม	58	15.40
คลื่นไส้	53	14.10
บวม	49	13.00
เบื่ออาหาร	41	10.90
รู้สึกหุดหู่	37	9.80
นอนไม่หลับ	30	8.00
อาเจียน	13	3.50
เป็นลม	12	3.20
เวลาที่เริ่มมีอาการร่วมขณะมีประจำเดือน		
1 – 2 วันก่อนมีประจำเดือน	243	64.60
วันแรกขณะเริ่มมีประจำเดือน	107	28.50
2 – 3 วันหลังจากเริ่มมีประจำเดือน	26	6.90

* ตอบได้มากกว่า 1 อาการ

จากตารางที่ 4 พบว่า อาการร่วมขณะมีประจำเดือนที่พบ เรียงลำดับตามอาการที่พบบ่อย ประกอบด้วย เป็นสิว จำนวน 246 คน (ร้อยละ 65.40) หงุดหงิด จำนวน 224 คน (ร้อยละ 59.60) เต้านมคัด เจ็บ จำนวน 186 คน (ร้อยละ 49.50) ปวดหลัง จำนวน 181 คน (ร้อยละ 48.10) ปวดเมื่อยตามตัว จำนวน 174 คน (ร้อยละ 46.30) รู้สึกอ่อนเพลีย จำนวน 139 คน (ร้อยละ 37.00) เวียนศีรษะ จำนวน 68 คน (ร้อยละ 18.10) ถ่ายเหลว จำนวน 67 คน (ร้อยละ 17.80) ปวดศีรษะ จำนวน 64 คน (ร้อยละ 17.00) ไม่มีสมาธิในการทำกิจกรรม จำนวน 58 คน (ร้อยละ 15.40) คลื่นไส้ จำนวน 53 คน (ร้อยละ 14.10) บวม จำนวน 49 คน (ร้อยละ 13.00) เบื่ออาหาร จำนวน 41 คน (ร้อยละ 10.90) รู้สึกหุดหู่ จำนวน 37 คน (ร้อยละ 9.80) นอนไม่หลับ จำนวน 30 คน (ร้อยละ 8.00) อาเจียน จำนวน 13 คน (ร้อยละ 3.50) และเป็นลม จำนวน 12 คน (ร้อยละ 3.20)

ระยะเวลาที่เริ่มมีอาการร่วมขณะมีประจำเดือนพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาการในระยะ 1 – 2 วันก่อนมีประจำเดือน จำนวน 243 คน (ร้อยละ 64.60) รองลงมาคือเริ่มมีอาการในวันแรกขณะเริ่มมีประจำเดือนจำนวน 107 คน (ร้อยละ 28.50) และมีส่วนน้อยที่มีอาการในระยะ 2 – 3 วันหลังจากที่เริ่มมีประจำเดือน จำนวน 26 คน (ร้อยละ 6.90)

ตารางที่ 5 แสดงวิธีการแก้ไขเมื่อมีอาการปวดประจำเดือน

วิธีการ	จำนวน	ร้อยละ
รับประทานยา	240	63.80
ไม่ได้รับประทานยา	136	36.20
รับประทานยาได้รับคำแนะนำจาก		
เภสัชกร	107	28.45
มารดา	46	12.23
แพทย์	31	8.24
พยาบาล	27	7.18
ตัดสินใจเอง	15	3.98
เพื่อน	10	2.65
พี่สาว/น้องสาว/ญาติ	3	0.79
อาจารย์/ครู	1	0.26
เวลาที่เริ่มรับประทานยา		
ขณะเริ่มมีอาการปวด	130	34.57
เมื่ออาการปวดรุนแรงมากจนทนไม่ได้	95	25.26
ก่อนเริ่มมีอาการปวด	15	3.98
ชื่อยาที่รับประทาน		
ไม่ทราบ	144	38.29
Ponstan	88	23.40
Paracetamol	5	1.32
I Morgan	2	0.53
Ibuprofen	1	0.26
ปริมาณยาที่รับประทานในช่วงที่มีอาการ		
1 – 2 เม็ด	225	59.54
3 – 4 เม็ด	13	3.45
มากกว่า 5 เม็ด	2	0.53

วิธีการแก้ไขเมื่อมีอาการปวดประจำเดือนพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 240 คน (ร้อยละ 63.80) มีการใช้ยาเพื่อบรรเทาอาการปวดประจำเดือน โดยส่วนใหญ่ได้รับคำแนะนำจากเภสัชกร จำนวน 107 คน (ร้อยละ 28.45) รองลงมาคือได้รับคำแนะนำจากมารดาจำนวน 46 คน (ร้อยละ 12.23) ได้รับคำแนะนำจากแพทย์ จำนวน 31 คน (ร้อยละ 8.24) ตัดสินใจด้วยตนเอง จำนวน 27 คน (ร้อยละ 7.18) ได้รับคำแนะนำจากเพื่อน จำนวน 15 คน (ร้อยละ 3.96) ได้รับคำแนะนำจากพี่สาว/น้องสาว/ญาติ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 2.65) ได้รับคำแนะนำจากพยาบาลจำนวน 3 คน (ร้อยละ 0.79) และได้รับคำแนะนำจากอาจารย์จำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.26)

เวลาที่เริ่มรับประทานยา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับประทานยาขณะเริ่มมีอาการปวด จำนวน 130 คน (ร้อยละ 34.57) รองลงมาคือทานยาเมื่อมีอาการปวดรุนแรงจนทนไม่ได้ จำนวน 95 คน (ร้อยละ 25.26) และมีจำนวน 15 คน (ร้อยละ 3.98) รับประทานยาก่อนเริ่มมีอาการปวด

ชื่อยาที่รับประทาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างรับประทานยา Ponstan จำนวน 88 คน (ร้อยละ 23.40) รองลงมาคือ Paracetamol จำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.32) รับประทาน I Morgan จำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.53) และ Ibuprofen จำนวน 1 ราย (ร้อยละ 0.26) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 144 คน (ร้อยละ 38.92) ไม่ทราบชื่อยาที่รับประทาน

โดยปริมาณยาที่รับประทานส่วนใหญ่รับประทาน 1 – 2 เม็ด จำนวน 225 คน (ร้อยละ 59.54) รับประทาน 3 – 4 เม็ด จำนวน 13 คน (ร้อยละ 3.45) และรับประทานมากกว่า 5 เม็ด จำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.53)

ตารางที่ 6 แสดงการบรรเทาอาการปวดโดยใช้การดูแลทางเลือก

การบรรเทาปวดโดยการดูแลทางเลือก	จำนวน	ร้อยละ
นอนพัก	311	82.70
วางกระเป๋าน้ำร้อน	142	37.80
ฟังเพลง	58	15.40
นวดหน้าท้อง	57	15.20
การรับประทานขมิ้นมหาน	29	7.70
เดิน	28	7.40
ออกกำลังกาย	13	3.50
การทำสมาธิ	12	3.20
การปรับสมดุลโครงสร้างของร่างกาย	11	3.00
การฝังเข็มและกดจุด	9	2.40
การใช้กระแสไฟฟ้า (TENS)	2	0.50

การบรรเทาปวดโดยใช้การดูแลทางเลือก พบว่าวิธีที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกใช้ คือการนอนพัก จำนวน 311 คน (ร้อยละ 82.70) รองลงมาคือ วางกระเป๋าน้ำร้อน จำนวน 142 คน (ร้อยละ 37.80) ฟังเพลง จำนวน 58 คน (ร้อยละ 15.40) นวดหน้าท้อง 57 คน (ร้อยละ 15.20) รับประทานขมิ้นมหานจำนวน 29 คน (ร้อยละ 7.70) เดิน จำนวน 28 คน (ร้อยละ 7.40) ออกกำลังกาย จำนวน 13 คน (ร้อยละ 3.50) การทำสมาธิ จำนวน 12 คน (ร้อยละ 3.20) การปรับสมดุลโครงสร้างของร่างกาย จำนวน 11 คน (ร้อยละ 3.00) การฝังเข็ม และการกดจุด จำนวน 9 คน (ร้อยละ 2.40) และการใช้กระแสไฟฟ้า จำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.50)

ตารางที่ 7 วิตามิน อาหารเสริมและฮอร์โมนที่รับประทานเพื่อบรรเทาอาการปวดประจำเดือน

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
วิตามินอี	122	32.40
วิตามินบี 1	86	22.90
ยาเม็ดคุมกำเนิด	76	20.20
แมกนีเซียม	44	11.70
กรดไขมันโอเมก้า 3	42	11.20

การรับประทานวิตามิน อาหารเสริม และฮอร์โมนเพื่อบรรเทาอาการปวดประจำเดือน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับประทานวิตามินอี จำนวน 122 คน (ร้อยละ 32.40) รองลงมาคือ รับประทานวิตามินบี 1 จำนวน 86 คน (ร้อยละ 22.90) ใช้ยาเม็ดคุมกำเนิดเพื่อบรรเทาอาการปวดประจำเดือน จำนวน 76 คน (ร้อยละ 20.2) รับประทานแมกนีเซียม จำนวน 44 คน (ร้อยละ 11.70) และรับประทานกรดไขมันโอเมก้า จำนวน 42 คน (ร้อยละ 11.20) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุที่อาจส่งผลกระทบต่อความสมดุลของโครงสร้างร่างกาย

ประเภทของอุบัติเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
หกล้มก้นกระแทก	147	39.10
ตกบันได	108	28.70
ประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์	78	20.70
อุบัติเหตุจักรยาน/จักรยานยนต์	29	7.70
ตกต้นไม้	29	7.70

ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุที่อาจส่งผลกระทบต่อความสมดุลของโครงสร้างร่างกาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประวัติหกล้มก้นกระแทก จำนวน 147 คน (ร้อยละ 39.10) ตกบันได 108 คน (ร้อยละ 28.70) ได้รับอุบัติเหตุทางรถยนต์ จำนวน 78 คน (ร้อยละ 20.70) ได้รับอุบัติเหตุจักรยานหรือจักรยานยนต์ จำนวน 29 คน (ร้อยละ 7.70) และมีประวัติตกต้นไม้ จำนวน 29 คน (ร้อยละ 7.70)

ตารางที่ 9 ผลกระทบของอาการปวดประจำเดือนต่อการใช้ชีวิตประจำวัน

ผลกระทบของการปวดประจำเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีสมาธิในการเรียน	246	65.40
ไม่ยอมเข้าร่วมทำกิจกรรม	234	62.20
ขาดเรียน	101	26.90
อยากอยู่คนเดียวไม่พบใคร	90	23.90
ผลการเรียนลด	22	5.90

ผลกระทบของอาการปวดประจำเดือนต่อการใช้ชีวิตประจำวันของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีสมาธิในการเรียน จำนวน 246 คน (ร้อยละ 65.40) รองลงมา พบว่าไม่ยอมเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 234 คน (ร้อยละ 62.20) ขาดเรียน จำนวน 101 คน (ร้อยละ 26.90) อยากอยู่คนเดียวไม่พบใคร จำนวน 90 คน (ร้อยละ 23.90) และผลการเรียนลด จำนวน 22 คน (ร้อยละ 5.90)

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการตนเอง ด้านร่างกาย

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการตนเอง ด้านร่างกาย ประกอบด้วย การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การรับประทานอาหารถูกหลักโภชนาการ การหลีกเลี่ยงฟิงพาสารเสพติด การมีสุขอนามัยส่วนบุคคล และการป้องกันโรค (ตารางที่ 10 – 15)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการจัดการตนเองด้านร่างกายของนักศึกษา

การจัดการตนเองด้านร่างกาย	\bar{x}	S.D.	การแปลผล
การมีสุขอนามัยส่วนบุคคล	3.40	.86	ปานกลาง
การหลีกเลี่ยงฟิงพาสารเสพติด	3.18	1.51	ปานกลาง
การรับประทานอาหารถูกหลักโภชนาการ	2.75	.72	ปานกลาง
การป้องกันโรค	2.41	.87	น้อย
การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	2.20	.86	น้อย
รวม	2.79	.60	ปานกลาง

พฤติกรรมจัดการตนเองของกลุ่มตัวอย่างทางด้านร่างกายโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.79$, $SD = .60$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การรับประทานอาหารถูกหลักโภชนาการ ($\bar{x} = 2.75$, $SD = .72$) การหลีกเลี่ยงฟิงพาสารเสพติด ($\bar{x} = 3.18$, $SD = 1.51$) และการมีสุขอนามัยส่วนบุคคล ($\bar{x} = 3.40$, $SD = .86$) กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมจัดการตนเองในระดับปานกลาง ในขณะที่การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ($\bar{x} = 2.20$, $SD = .86$) และการป้องกันโรค ($\bar{x} = 2.41$, $SD = .87$) กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมจัดการตนเองในระดับน้อย

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการจัดการตนเองด้านร่างกายของนักศึกษาจำแนกตามคณะวิชา

คณะ (n)	รวม		การออกกำลังกาย		การรับประทานอาหาร		การหลีกเลี่ยง ฟิงพาสารเสพติด		สุขอนามัยส่วนบุคคล		การป้องกันโรค	
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD
พยาบาลศาสตร์ (25)	3.43	.58	3.64	.89	2.98	.83	4.44	1.10	3.36	.68	2.76	1.15
เภสัชศาสตร์(10)	3.02	.55	2.22	.67	2.80	.63	4.07	1.62	3.40	.54	2.62	.98
นิติศาสตร์(13)	3.11	.46	2.42	.71	2.94	.52	3.65	1.45	3.65	.59	2.90	1.05
บริหารธุรกิจ(122)	2.67	.58	1.96	.71	2.71	.68	2.98	1.51	3.39	.89	2.33	.82
การบัญชี(46)	2.82	.56	2.23	.72	2.81	.73	3.19	1.60	3.69	.75	2.19	.69
ศิลปศาสตร์(74)	2.72	.58	2.05	.63	2.72	.72	3.09	1.52	3.38	.85	2.35	.84
วิศวกรรมศาสตร์(7)	2.69	.59	1.60	.47	2.50	.72	3.60	1.63	3.39	.93	2.35	.98
นิเทศศาสตร์(62)	2.72	.62	2.38	1.00	2.70	.79	2.83	1.31	3.18	1.03	2.54	.88
วิทยาศาสตร์(17)	2.77	.39	1.89	.61	2.79	.69	3.27	1.47	3.45	.87	2.42	.90

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการจัดการตนเองด้านร่างกายจำแนกตามคณะวิชา พบว่า คณะพยาบาลศาสตร์มีการจัดการตนเองด้านร่างกายโดยรวมในระดับมาก ($\bar{x} = 3.43$, $SD = .58$) ด้านการหลีกเลี่ยงฟังพาสารเสพติดในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.44$, $SD = 1.10$) ด้านการออกกำลังกาย ($\bar{x} = 3.64$, $SD = .89$) การมีสุขอนามัยส่วนบุคคล ($\bar{x} = 3.36$, $SD = .68$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับปานกลาง ส่วนด้านการรับประทานอาหารถูกหลักโภชนาการ ($\bar{x} = 2.98$, $SD = .83$) และการป้องกันโรค ($\bar{x} = 2.76$, $SD = 1.15$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับปานกลาง

คณะเภสัชศาสตร์มีการจัดการตนเองด้านร่างกายโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.02$, $SD = .55$) ด้านการหลีกเลี่ยงฟังพาสารเสพติด ($\bar{x} = 4.07$, $SD = 1.62$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับมาก ด้านการรับประทานอาหารถูกหลักโภชนาการ ($\bar{x} = 2.80$, $SD = .63$) การมีสุขอนามัยส่วนบุคคล ($\bar{x} = 3.40$, $SD = .54$) และการป้องกันโรค ($\bar{x} = 2.62$, $SD = .98$) มีการจัดการตนเองในระดับปานกลาง ในขณะที่ด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ($\bar{x} = 2.22$, $SD = .67$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับน้อย

คณะนิติศาสตร์ มีการจัดการตนเองด้านร่างกายโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.11$, $SD = .46$) ด้านการหลีกเลี่ยงฟังพาสารเสพติด ($\bar{x} = 3.65$, $SD = 1.45$) และการมีสุขอนามัยส่วนบุคคล ($\bar{x} = 3.65$, $SD = .59$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับมาก ด้านการรับประทานอาหารถูกหลักโภชนาการ ($\bar{x} = 2.94$, $SD = .52$) และการป้องกันโรค ($\bar{x} = 2.90$, $SD = 1.05$) มีการจัดการตนเองในระดับปานกลาง ในขณะที่ด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ($\bar{x} = 2.42$, $SD = .71$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับน้อย

คณะบริหารธุรกิจ มีการจัดการตนเองด้านร่างกายโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.67$, $SD = .58$) ด้านการหลีกเลี่ยงฟังพาสารเสพติด ($\bar{x} = 2.98$, $SD = 1.51$) การมีสุขอนามัยส่วนบุคคล ($\bar{x} = 3.39$, $SD = .89$) และการรับประทานอาหารถูกหลักโภชนาการ ($\bar{x} = 2.71$, $SD = .68$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับปานกลาง ด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ($\bar{x} = 1.96$, $SD = .71$) และการป้องกันโรค ($\bar{x} = 2.33$, $SD = .82$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับน้อย

สาขาวิชาการบัญชี มีการจัดการตนเองด้านร่างกายโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.82$, $SD = .56$) ด้านการมีสุขอนามัยส่วนบุคคล ($\bar{x} = 3.69$, $SD = .75$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับมาก ด้านการรับประทานอาหารถูกหลักโภชนาการ ($\bar{x} = 2.81$, $SD = .73$) และการหลีกเลี่ยงฟังพาสารเสพติด ($\bar{x} = 3.19$, $SD = 1.60$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับปานกลาง ด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ($\bar{x} = 2.23$, $SD = .72$) และการป้องกันโรค ($\bar{x} = 2.19$, $SD = .69$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับน้อย

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มีการจัดการตนเองด้านร่างกายโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.72$, $SD = .58$) ด้านการหลีกเลี่ยงฟังพาสารเสพติด ($\bar{x} = 3.09$, $SD = 1.52$) การรับประทานอาหารถูกหลักโภชนาการ ($\bar{x} = 2.72$, $SD = .72$) และการมีสุขอนามัยส่วนบุคคล ($\bar{x} = 3.38$, $SD = .85$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับปานกลาง ด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ($\bar{x} = 2.05$, $SD = .63$) และการป้องกันโรค ($\bar{x} = 2.35$, $SD = .84$) มีการจัดการตนเองในระดับน้อย

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีการจัดการตนเองด้านร่างกายโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.69$, $SD = .59$) ด้านการหลีกเลี่ยงฟุ้งพาสารเสพติด ($\bar{x} = 3.60$, $SD = 1.63$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับมาก ด้านการมีสุขอนามัยส่วนบุคคล ($\bar{x} = 3.39$, $SD = .93$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับปานกลาง ด้านการรับประทานอาหารถูกหลักโภชนาการ ($\bar{x} = 2.50$, $SD = .72$) และการป้องกันโรค ($\bar{x} = 2.35$, $SD = .98$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับน้อย และด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ($\bar{x} = 1.60$, $SD = .47$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับน้อยที่สุด

คณะนิเทศศาสตร์ มีการจัดการตนเองด้านร่างกายโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.72$, $SD = .62$) ด้านการหลีกเลี่ยงฟุ้งพาสารเสพติด ($\bar{x} = 2.83$, $SD = .31$) การรับประทานอาหารถูกหลักโภชนาการ ($\bar{x} = 2.70$, $SD = .79$) และการมีสุขอนามัยส่วนบุคคล ($\bar{x} = 3.18$, $SD = 1.03$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับปานกลาง ด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ($\bar{x} = 2.38$, $SD = 1.00$) และการป้องกันโรค ($\bar{x} = 2.54$, $SD = .88$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับน้อย

คณะวิทยาศาสตร์ มีการจัดการตนเองด้านร่างกายโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.77$, $SD = .39$) ด้านการมีสุขอนามัยส่วนบุคคล ($\bar{x} = 3.45$, $SD = .87$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับมาก ด้านการหลีกเลี่ยงฟุ้งพาสารเสพติด ($\bar{x} = 3.27$, $SD = .47$) การรับประทานอาหารถูกหลักโภชนาการ ($\bar{x} = 2.79$, $SD = .69$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับปานกลาง ด้านการออกกำลังกาย ($\bar{x} = 1.89$, $SD = .61$) และการป้องกันโรค ($\bar{x} = 2.42$, $SD = .90$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับน้อย

แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมกรรมการจัดการตนเองด้านร่างกายของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ต่างคณะ โดยใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F-test) และหากพบว่ามีความแตกต่างจะทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีแอลเอสดี (LSD) (ตารางที่ 12 – 15)

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการจัดการตนเองด้านร่างกายโดยรวม และรายด้านจำแนกตามคณะวิชา

การจัดการตนเอง ด้านร่างกาย	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
การออกกำลังกาย	ระหว่างกลุ่ม	67.089	8	8.38	14.36	.000***
	ภายในกลุ่ม	214.230	367	.58		
	รวม	281.319	375			
การรับประทานอาหาร	ระหว่างกลุ่ม	2.821	8	.353	.670	.718
	ภายในกลุ่ม	193.108	367	.526		
	รวม	195.929	375			
การหลีกเลี่ยงสิ่งพาสารเสพติด	ระหว่างกลุ่ม	64.654	8	8.082	3.714	.000***
	ภายในกลุ่ม	798.701	367	2.176		
	รวม	863.355	375			
การมีอนามัยส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	7.787	8	.973	1.300	.242
	ภายในกลุ่ม	274.780	367	.749		
	รวม	282.568	375			
การป้องกันโรค	ระหว่างกลุ่ม	10.940	8	1.368	1.807	.074
	ภายในกลุ่ม	277.711	367	.983		
	รวม	288.652	375			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	14.589	8	1.824	5.471	.000***
	ภายในกลุ่ม	122.325	367	.333		
	รวม	136.914	375			

* = .05 ** = .01 *** = .001

จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการจัดการตนเองด้านร่างกาย จำแนกตามคณะวิชา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ต่างคณะกันมีพฤติกรรมกรรมการจัดการตนเองด้านร่างกายโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ต่างคณะกันมีพฤติกรรมกรรมการจัดการตนเองด้านการออกกำลังกาย และการหลีกเลี่ยงและสิ่งพาสารเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 จึงต้องทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีแอลเอสดี (LSD)

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบรายค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมจัดการตนเองด้านร่างกายโดยรวม จำแนกตามคณะวิชา

	\bar{x}	พยาบาล	เภสัชศาสตร์	นิติศาสตร์	บริหารธุรกิจ	การบัญชี	ศิลปะศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	นิเทศศาสตร์	วิทยาศาสตร์
พยาบาล	3.43	-	.4160 (<i>p</i> =0.055)	.3168 (<i>p</i> =0.109)	.7573*** (<i>p</i> =0.000)	.6099*** (<i>p</i> =0.000)	.7144*** (<i>p</i> =0.000)	.7431** (<i>p</i> =0.000)	.7070*** (<i>p</i> =0.000)	.6654*** (<i>p</i> =0.000)
เภสัชศาสตร์	3.02		-	-.0992 (<i>p</i> =0.683)	.3413 (<i>p</i> =0.073)	.1939 (<i>p</i> =0.336)	.2984 (<i>p</i> =0.126)	.3271 (<i>p</i> =0.251)	.2910 (<i>p</i> =0.140)	.2494 (<i>p</i> =0.279)
นิติศาสตร์	3.11			-	.4405** (<i>p</i> =0.009)	.2931 (<i>p</i> =0.107)	.3976* (<i>p</i> =0.023)	.4264 (<i>p</i> =0.116)	.3902* (<i>p</i> =0.027)	.3486 (<i>p</i> =0.102)
บริหารธุรกิจ	2.67				-	.1474 (<i>p</i> =0.141)	.0429 (<i>p</i> =0.614)	.0142 (<i>p</i> =0.950)	.0503 (<i>p</i> =0.576)	.0919 (<i>p</i> =0.539)
การบัญชี	2.82					-	.1045 (<i>p</i> =0.336)	.1332 (<i>p</i> =0.570)	.0971 (<i>p</i> =0.388)	.0555 (<i>p</i> =0.735)
ศิลปะศาสตร์	2.72						-	.0288 (<i>p</i> =0.900)	.0074 (<i>p</i> =0.941)	.0490 (<i>p</i> =0.753)
วิศวกรรมศาสตร์	2.69							-	.0362 (<i>p</i> =0.875)	.0777 (<i>p</i> =0.764)
นิเทศศาสตร์	2.72								-	.0416 (<i>p</i> =0.793)
วิทยาศาสตร์	2.77									-

* = .05 ** = .01 *** = .001

พบว่ากลุ่มตัวอย่างจากคณะพยาบาลศาสตร์ มีพฤติกรรมจัดการตนเองด้านร่างกายโดยรวม แตกต่างจากคณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี คณะศิลปะศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001 และแตกต่างจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการจัดการตนเองด้านการออกกำลังกาย จำแนกตามคณะวิชา

	\bar{x}	พหุบาท	เภสัชศาสตร์	นิติศาสตร์	บริหารธุรกิจ	การบัญชี	ศิลปศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	นิเทศศาสตร์	วิทยาศาสตร์
พหุบาท	3.64	-	1.4400* (<i>p=0.000</i>)	1.1977* (<i>p=0.000</i>)	1.6769* (<i>p=0.000</i>)	1.4009* (<i>p=0.000</i>)	1.5826* (<i>p=0.000</i>)	2.0329* (<i>p=0.000</i>)	1.2569* (<i>p=0.000</i>)	1.7429* (<i>p=0.000</i>)
เภสัชศาสตร์	2.22		-	-.2423 (<i>p=0.451</i>)	.2369 (<i>p=0.347</i>)	-.0391 (<i>p=0.883</i>)	.1426 (<i>p=0.580</i>)	.5929 (<i>p=0.116</i>)	-.1831 (<i>p=0.482</i>)	.3029 (<i>p=0.320</i>)
นิติศาสตร์	2.42			-	.4792 (<i>p=0.032</i>)	.2032 (<i>p=0.398</i>)	.3849 (<i>p=0.095</i>)	.8352 (<i>p=0.020</i>)	.0592 (<i>p=0.799</i>)	.5452 (<i>p=0.054</i>)
บริหารธุรกิจ	1.96				-	-.2760* (<i>p=0.037</i>)	-.0943 (<i>p=0.403</i>)	.3560 (<i>p=0.231</i>)	-.4199*** (<i>p=0.000</i>)	.0661 (<i>p=0.739</i>)
การบัญชี	2.23					-	.1817 (<i>p=0.206</i>)	.6320* (<i>p=0.042</i>)	-.1439 (<i>p=0.334</i>)	.3421 (<i>p=0.116</i>)
ศิลปศาสตร์	2.05						-	.4503 (<i>p=0.137</i>)	-.3256* (<i>p=0.014</i>)	.1604 (<i>p=0.436</i>)
วิศวกรรมศาสตร์	1.60							-	-.7759* (<i>p=0.011</i>)	-.2899 (<i>p=0.399</i>)
นิเทศศาสตร์	2.38								-	.4860* (<i>p=0.021</i>)
วิทยาศาสตร์	1.89									-

* = .05 ** = .01 *** = .001

พบว่ากลุ่มตัวอย่างจากคณะพยาบาลศาสตร์มีการจัดการตนเองด้านการออกกำลังกาย แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างจากคณะเภสัชศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี คณะศิลปศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบรายกลุ่มของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการจัดการตนเองด้านการหลีกเลี่ยงฟังพาสารเสพติด จำแนกตามคณะวิชา

	\bar{x}	พหุบาท	เภสัชศาสตร์	นิติศาสตร์	บริหารธุรกิจ	การบัญชี	ศิลปศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	นิเทศศาสตร์	วิทยาศาสตร์
พหุบาท	4.44	-	.3650 (<i>p</i> =0.509)	.7862 (<i>p</i> =0.120)	1.4543*** (<i>p</i> =0.000)	1.2498*** (<i>p</i> =0.001)	1.3488*** (<i>p</i> =0.000)	.8329 (<i>p</i> =0.188)	1.6053*** (<i>p</i> =0.000)	1.1606* (<i>p</i> =0.013)
เภสัชศาสตร์	4.07		-	.4212 (<i>p</i> =0.498)	1.0893 (<i>p</i> =0.025)	.8848 (<i>p</i> =0.086)	.9838* (<i>p</i> =0.049)	.4679 (<i>p</i> =0.520)	1.2403* (<i>p</i> =0.014)	.7956 (<i>p</i> =0.177)
นิติศาสตร์	3.65			-	.6682 (<i>p</i> =0.121)	.4636 (<i>p</i> =0.318)	.5626 (<i>p</i> =0.206)	.0467 (<i>p</i> =0.946)	.8192 (<i>p</i> =0.070)	.3744 (<i>p</i> =0.491)
บริหารธุรกิจ	2.98				-	-.2046 (<i>p</i> =0.423)	-1.056 (<i>p</i> =0.628)	-.6215 (<i>p</i> =0.279)	.1510 (<i>p</i> =0.512)	-.2938 (<i>p</i> =0.442)
การบัญชี	3.19					-	.0990 (<i>p</i> =0.721)	-.4169 (<i>p</i> =0.486)	.3555 (<i>p</i> =0.216)	-.0892 (<i>p</i> =0.831)
ศิลปศาสตร์	3.09						-	-.5159 (<i>p</i> =0.377)	.2565 (<i>p</i> =0.313)	-.1882 (<i>p</i> =0.636)
วิศวกรรมศาสตร์	3.60							-	.7725 (<i>p</i> =0.190)	.3277 (<i>p</i> =0.621)
นิเทศศาสตร์	2.83								-	-.4447 (<i>p</i> =0.272)
วิทยาศาสตร์	3.27									-

* = .05 ** = .01 *** = .001

พบว่ากลุ่มตัวอย่างจากคณะพยาบาลศาสตร์ มีพฤติกรรมการจัดการตนเองด้านการหลีกเลี่ยงฟังข่าวสารเสพติด แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างจาก คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี และคณะนิเทศศาสตร์ที่ระดับนัยสำคัญที่ .001 และแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างจากสาขาวิชาการบัญชี และคณะวิทยาศาสตร์ที่ระดับนัยสำคัญที่ .01 และ .05 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างจากคณะเภสัชศาสตร์ มีพฤติกรรมด้านการหลีกเลี่ยงฟังข่าวสารเสพติดแตกต่างจาก คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ และคณะนิเทศศาสตร์ที่ระดับนัยสำคัญที่ .05

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการตนเองด้านจิตใจ

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการตนเองด้านจิตใจ ประกอบด้วย การจัดการความเครียด การจัดการอารมณ์และความรู้สึก การสนับสนุนทางสังคม และการรับรู้ความสามารถของตนเอง (ตารางที่ 16 – 21)
ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการจัดการตนเองด้านจิตใจของนักศึกษา

การจัดการตนเองด้านจิตใจ	\bar{x}	S.D.	การแปลผล
การสนับสนุนทางสังคม	3.94	.82	มาก
การรับรู้ความสามารถของตนเอง	3.67	.87	มาก
การจัดการอารมณ์และความรู้สึก	3.43	.90	มาก
การจัดการความเครียด	3.41	.85	มาก
รวม	3.61	.69	มาก

พฤติกรรมการจัดการตนเองด้านจิตใจของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.61$, $SD=.69$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การจัดการความเครียด ($\bar{x}=3.41$, $SD=.85$) การจัดการอารมณ์และความรู้สึก ($\bar{x}=3.43$, $SD=.90$) การสนับสนุนทางสังคม ($\bar{x}=3.94$, $SD=.82$) และการรับรู้ความสามารถของตนเอง ($\bar{x}=3.67$, $SD=.87$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการจัดการตนเองด้านจิตใจของนักศึกษาจำแนกตามคณะ

คณะ (n)	รวม		การ จัด การ ความเครียด		การ จัด การ อารมณ์ และ ความรู้สึกลึก		การสนับสนุน ทางสังคม		การ รั บ รู่ ความสามารถของ ตน	
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD
พยาบาลศาสตร์ (25)	4.07	.59	3.85	.76	3.95	.78	4.33	.67	4.17	.85
เภสัชศาสตร์(10)	3.97	.60	3.80	.81	3.97	.63	4.17	.70	3.95	.75
นิติศาสตร์(13)	3.84	.75	3.59	1.07	3.67	.85	4.09	.94	4.00	.97
บริหารธุรกิจ(122)	3.58	.69	3.30	.85	3.36	.89	3.97	.81	3.70	.84
การบัญชี(46)	3.64	.64	3.45	.80	3.54	.81	3.86	.66	3.70	.87
ศิลปศาสตร์(74)	3.39	.71	3.30	.89	3.21	.93	3.70	.88	3.36	.89
วิศวกรรมศาสตร์(7)	3.81	.62	3.57	.73	3.71	.63	4.39	.77	3.57	1.05
นิเทศศาสตร์(62)	3.56	.74	3.40	.90	3.32	1.02	3.91	.94	3.59	.89
วิทยาศาสตร์(17)	3.75	.23	3.48	.49	3.63	.65	3.95	.38	3.94	.48

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการจัดการตนเองด้านจิตใจจำแนกตามคณะวิชา พบว่า คณะพยาบาลศาสตร์มีการจัดการตนเองด้านจิตใจโดยรวมในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$, $SD = .59$) ด้านการจัดการความเครียด ($\bar{x} = 3.85$, $SD = .76$) การจัดการอารมณ์และความรู้สึก ($\bar{x} = 3.95$, $SD = .78$) และการรับรู้ความสามารถของตนเอง ($\bar{x} = 4.17$, $SD = .85$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับมาก ในขณะที่ด้านการสนับสนุนทางสังคม ($\bar{x} = 4.33$, $SD = .67$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับมากที่สุด

คณะเภสัชศาสตร์มีการจัดการตนเองด้านจิตใจโดยรวมในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97$, $SD = .60$) ด้านการจัดการความเครียด ($\bar{x} = 3.80$, $SD = .81$) การจัดการอารมณ์และความรู้สึก ($\bar{x} = 3.97$, $SD = .63$) ด้านการสนับสนุนทางสังคม ($\bar{x} = 4.17$, $SD = .70$) และการรับรู้ความสามารถของตนเอง ($\bar{x} = 3.95$, $SD = .75$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับมาก

คณะนิติศาสตร์มีการจัดการตนเองด้านจิตใจโดยรวมในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$, $SD = .75$) ด้านการจัดการความเครียด ($\bar{x} = 3.59$, $SD = 1.07$) การจัดการอารมณ์และความรู้สึก ($\bar{x} = 3.67$, $SD = .85$) ด้านการสนับสนุนทางสังคม ($\bar{x} = 4.09$, $SD = .94$) และการรับรู้ความสามารถของตนเอง ($\bar{x} = 4.00$, $SD = .97$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับมาก

คณะบริหารธุรกิจมีการจัดการตนเองด้านจิตใจโดยรวมในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$, $SD = .69$) ด้านการจัดการความเครียด ($\bar{x} = 3.30$, $SD = .85$) การจัดการอารมณ์และความรู้สึก ($\bar{x} = 3.36$, $SD = .89$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับปานกลาง ด้านการสนับสนุนทางสังคม ($\bar{x} = 3.97$, $SD = .81$) และการรับรู้ความสามารถของตนเอง ($\bar{x} = 3.70$, $SD = .84$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับมาก

สาขาวิชาการบัญชีมีการจัดการตนเองด้านจิตใจโดยรวมในระดับมาก ($\bar{x} = 3.64$, $SD = .64$) ด้านการจัดการความเครียด ($\bar{x} = 3.45$, $SD = .80$) การจัดการอารมณ์และความรู้สึก ($\bar{x} = 3.54$, $SD = .81$) ด้านการสนับสนุนทางสังคม ($\bar{x} = 3.86$, $SD = .66$) และการรับรู้ความสามารถของตนเอง ($\bar{x} = 3.70$, $SD = .87$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับมาก

คณะศิลปศาสตร์มีการจัดการตนเองด้านจิตใจโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.39$, $SD = .71$) ด้านการจัดการความเครียด ($\bar{x} = 3.30$, $SD = .89$) การจัดการอารมณ์และความรู้สึก ($\bar{x} = 3.21$, $SD = .93$) และการรับรู้ความสามารถของตนเอง ($\bar{x} = 3.36$, $SD = .89$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับปานกลาง ด้านการสนับสนุนทางสังคม ($\bar{x} = 3.70$, $SD = .88$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับมาก

คณะวิศวกรรมศาสตร์มีการจัดการตนเองด้านจิตใจโดยรวมในระดับมาก ($\bar{x} = 3.81$, $SD = .62$) ด้านการจัดการความเครียด ($\bar{x} = 3.57$, $SD = .73$) การจัดการอารมณ์และความรู้สึก ($\bar{x} = 3.71$, $SD = .63$) และการรับรู้ความสามารถของตนเอง ($\bar{x} = 3.57$, $SD = 1.05$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับมาก ด้านการสนับสนุนทางสังคม ($\bar{x} = 4.39$, $SD = .77$) มีพฤติกรรมการจัดการตนเองในระดับมากที่สุด

คณะนิเทศศาสตร์มีการจัดการตนเองด้านจิตใจโดยรวมในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$, $SD = .74$) ด้านการจัดการความเครียด ($\bar{x} = 3.40$, $SD = .90$) การจัดการอารมณ์และความรู้สึก ($\bar{x} = 3.32$, $SD = 1.02$) มีพฤติกรรมการ

การจัดการตนเองในระดับปานกลาง ด้านการสนับสนุนทางสังคม ($\bar{x} = 3.91$, $SD = .94$) และการรับรู้ความสามารถของตนเอง ($\bar{x} = 3.59$, $SD = .89$) มีพฤติกรรมจัดการตนเองในระดับมาก

คณะวิทยาศาสตร์มีการจัดการตนเองด้านจิตใจโดยรวมในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$, $SD = .23$) ด้านการจัดการความเครียด ($\bar{x} = 3.48$, $SD = .49$) การจัดการอารมณ์และความรู้สึก ($\bar{x} = 3.63$, $SD = .65$) ด้านการสนับสนุนทางสังคม ($\bar{x} = 3.95$, $SD = .38$) และการรับรู้ความสามารถของตนเอง ($\bar{x} = 3.94$, $SD = .48$) มีพฤติกรรมจัดการตนเองในระดับมาก

แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมกรรมการจัดการตนเองด้านร่างกายของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ต่างคณะ โดยใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F-test) และหากพบว่ามีค่าความแตกต่างจะทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีแอลเอสดี (LSD) (ตารางที่ 18 – 21)

ตารางที่ 18 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของพฤติกรรมกรรมการจัดการตนเองด้านจิตใจจำแนกตามคณะวิชา

การจัดการตนเอง ด้านจิตใจ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
การจัดการความเครียด	ระหว่างกลุ่ม	9.287	8	1.161	1.596	.124
	ภายในกลุ่ม	266.941	367	.727		
	รวม	276.229	375			
การจัดการอารมณ์และ ความรู้สึก	ระหว่างกลุ่ม	16.981	8	2.123	2.678	.007**
	ภายในกลุ่ม	290.893	367	.793		
	รวม	307.874	375			
การสนับสนุนทาง สังคม	ระหว่างกลุ่ม	10.435	8	1.304	1.956	.051
	ภายในกลุ่ม	244.719	367	.667		
	รวม	255.154	375			
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	17.201	8	2.150	2.899	.004**
	ภายในกลุ่ม	272.163	367	.742		
	รวม	289.364	375			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	11.664	8	1.458	3.153	.002**
	ภายในกลุ่ม	169.717	367	.462		
	รวม	181.381	375			

* = .05 ** = .01 *** = .001

จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการจัดการตนเองด้านจิตใจ จำแนกตามคณะวิชา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ต่างคณะกันมีพฤติกรรมกรรมการจัดการตนเองด้านจิตใจ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ต่างคณะกันมีพฤติกรรมด้านการจัดการอารมณ์และความรู้สึก และด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงต้องทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีแอลเอสดี (LSD)

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมจัดการตนเองด้านจิตใจ โดยรวม จำแนกตามคณะวิชา

	\bar{x}	พยาบาล	เภสัชศาสตร์	นิติศาสตร์	บริหารธุรกิจ	การบัญชี	ศิลปศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	นิเทศศาสตร์	วิทยาศาสตร์
พยาบาล	4.07	-	.1000 (<i>p</i> =0.695)	.2337 (<i>p</i> =0.316)	.4859*** (<i>p</i> =0.001)	.4323** (<i>p</i> =0.011)	.6780*** (<i>p</i> =0.000)	.2625 (<i>p</i> =0.367)	.5135** (<i>p</i> =0.002)	.3213 (<i>p</i> =0.134)
เภสัชศาสตร์	3.97		-	.1337 (<i>p</i> =0.641)	.3859 (<i>p</i> =0.085)	.3323 (<i>p</i> =0.162)	.5780** (<i>p</i> =0.012)	.1625 (<i>p</i> =0.628)	.4135 (<i>p</i> =0.075)	.2213 (<i>p</i> =0.415)
นิติศาสตร์	3.84			-	.2522 (<i>p</i> =0.204)	.1987 (<i>p</i> =0.353)	.4444* (<i>p</i> =0.030)	.0288 (<i>p</i> =0.928)	.2799 (<i>p</i> =0.178)	.0877 (<i>p</i> =0.727)
บริหารธุรกิจ	3.58				-	.0535 (<i>p</i> =0.649)	.1922 (<i>p</i> =0.056)	.2234 (<i>p</i> =0.399)	.0276 (<i>p</i> =0.794)	.1645 (<i>p</i> =0.351)
การบัญชี	3.64					-	.2457 (<i>p</i> =0.055)	.1698 (<i>p</i> =0.539)	.0812 (<i>p</i> =0.540)	.1110 (<i>p</i> =0.566)
ศิลปศาสตร์	3.39						-	.4155 (<i>p</i> =0.123)	.1645 (<i>p</i> =0.161)	.3567 (<i>p</i> =0.052)
วิศวกรรมศาสตร์	3.81							-	.2510 (<i>p</i> =0.355)	.0588 (<i>p</i> =0.847)
นิเทศศาสตร์	3.56								-	.1922 (<i>p</i> =0.303)
วิทยาศาสตร์	3.75									-

* = .05 ** = .01 *** = .001

พบว่ากลุ่มตัวอย่างจากคณะพยาบาลศาสตร์มีพฤติกรรมจัดการตนเองด้านจิตใจแตกต่างกันกับคณะบริหารธุรกิจ และคณะศิลปศาสตร์ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และแตกต่างกันกับสาขาวิชาการบัญชีและคณะนิเทศศาสตร์ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

คณะเภสัชศาสตร์มีพฤติกรรมการจัดการตนเองด้านจิตใจแตกต่างกันกับคณะศิลปศาสตร์ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01
คณะนิติศาสตร์มีพฤติกรรมการจัดการตนเองด้านจิตใจแตกต่างกันกับคณะศิลปศาสตร์ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 20 การเปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการจัดการตนเองด้านการจัดการอารมณ์และความรู้สึก จำแนกตามคณะวิชา

	\bar{x}	พยาบาล	เภสัชศาสตร์	นิติศาสตร์	บริหารธุรกิจ	การบัญชี	ศิลปศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	นิเทศศาสตร์	วิทยาศาสตร์
พยาบาล	3.95	-	-.0250 (<i>p</i> =0.940)	.2769 (<i>p</i> =0.364)	.5832** (<i>p</i> =0.003)	.4065 (<i>p</i> =0.067)	.7372*** (<i>p</i> =0.000)	.2357 (<i>p</i> =0.536)	.6234** (<i>p</i> =0.003)	.3176 (<i>p</i> =0.257)
เภสัชศาสตร์	3.97		-	.3019 (<i>p</i> =0.421)	.0682* (<i>p</i> =0.039)	.4315 (<i>p</i> =0.166)	.7622* (<i>p</i> =0.011)	.2607 (<i>p</i> =0.553)	.6484* (<i>p</i> =0.033)	.3426 (<i>p</i> =0.335)
นิติศาสตร์	3.67			-	.3063 (<i>p</i> =0.239)	.1296 (<i>p</i> =0.643)	.4602 (<i>p</i> =0.086)	-.0412 (<i>p</i> =0.921)	.3465 (<i>p</i> =0.203)	.0407 (<i>p</i> =0.901)
บริหารธุรกิจ	3.36				-	-.1767 (<i>p</i> =0.252)	.1540 (<i>p</i> =0.241)	-.3475 (<i>p</i> =0.316)	.0402 (<i>p</i> =0.772)	-.2655 (<i>p</i> =0.250)
การบัญชี	3.54					-	.3306* (<i>p</i> =0.049)	-.1708 (<i>p</i> =0.637)	.2169 (<i>p</i> =0.211)	-.0889 (<i>p</i> =0.725)
ศิลปศาสตร์	3.21						-	-.5014 (<i>p</i> =0.155)	-.1138 (<i>p</i> =0.458)	-.4195 (<i>p</i> =0.081)
วิศวกรรมศาสตร์	3.71							-	.3877 (<i>p</i> =0.276)	.0819 (<i>p</i> =0.838)
นิเทศศาสตร์	3.32								-	-.3057 (<i>p</i> =0.211)
วิทยาศาสตร์	3.63									-

* = .05 ** = .01 *** = .001

พบว่ากลุ่มตัวอย่างจากคณะพยาบาลศาสตร์มีการจัดการตนเองด้านการจัดการอารมณ์และความรู้สึก แตกต่างกับคณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างจากคณะเกษตรศาสตร์มีการจัดการตนเองด้านการจัดการอารมณ์และความรู้สึกแตกต่างกับคณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์และคณะนิเทศศาสตร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และคณะศิลปศาสตร์มีการจัดการตนเองด้านการจัดการอารมณ์และความรู้สึก แตกต่างกับการบัญชีที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบรายค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมจัดการตนเองด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง จำแนกตามคณะวิชา

	\bar{x}	พยาบาล	เภสัชศาสตร์	นิติศาสตร์	บริหารธุรกิจ	การบัญชี	ศิลปศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	นิเทศศาสตร์	วิทยาศาสตร์
พยาบาล	4.17	-	.2200 (<i>p</i> =0.495)	.1700 (<i>p</i> =0.564)	.4630* (<i>p</i> =0.015)	.4635* (<i>p</i> =0.031)	.8051*** (<i>p</i> =0.000)	.5986 (<i>p</i> =0.105)	.5732** (<i>p</i> =0.005)	.2200 (<i>p</i> =0.399)
เภสัชศาสตร์	3.95		-	-.0500 (<i>p</i> =0.890)	.2430 (<i>p</i> =0.391)	.2435 (<i>p</i> =0.418)	.5851* (<i>p</i> =0.044)	.3786 (<i>p</i> =0.373)	.3532 (<i>p</i> =0.230)	.0088 (<i>p</i> =0.980)
นิติศาสตร์	4.00			-	.2930 (<i>p</i> =0.244)	.2935 (<i>p</i> =0.279)	.6351* (<i>p</i> =0.015)	.4286 (<i>p</i> =0.289)	.4032 (<i>p</i> =0.126)	.0588 (<i>p</i> =0.853)
บริหารธุรกิจ	3.70					.0004 (<i>p</i> =0.998)	.3421** (<i>p</i> =0.007)	.1355 (<i>p</i> =0.686)	.1102 (<i>p</i> =0.413)	-.2342 (<i>p</i> =0.294)
การบัญชี	3.70					-	.3417* (<i>p</i> =0.035)	.1351 (<i>p</i> =0.699)	.1097 (<i>p</i> =0.513)	-.2347 (<i>p</i> =0.338)
ศิลปศาสตร์	3.36						-	-.2066 (<i>p</i> =0.544)	-.2319 (<i>p</i> =0.119)	-.5763* (<i>p</i> =0.013)
วิศวกรรมศาสตร์	3.57								-.0253 (<i>p</i> =0.941)	-.3697 (<i>p</i> =0.340)
นิเทศศาสตร์	3.59								-	-.3444 (<i>p</i> =0.145)
วิทยาศาสตร์	3.94									-

* = .05 ** = .01 *** = .001

พบว่ากลุ่มตัวอย่างคณะศิลปศาสตร์ มีการจัดการตนเองด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง แตกต่างกับกับ คณะพยาบาลศาสตร์ ที่ระดับนัยสำคัญ .001 แตกต่างกับกับคณะบริหารธุรกิจ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 และแตกต่างกับกับ คณะเภสัชศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และ สาขาวิชาการบัญชี ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในขณะที่คณะพยาบาลศาสตร์มีการจัดการตนเองด้านการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกับกับ คณะบริหารธุรกิจ และสาขาวิชาการบัญชีที่ระดับนัยสำคัญ .05 และแตกต่างกับกับคณะนิเทศศาสตร์ที่ระดับนัยสำคัญ .01

ส่วนที่ 6 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการปวดประจำเดือนชนิดปฐมภูมิของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความรุนแรงของการปวดประจำเดือน

ปัจจัยบางประการ	ความรุนแรงของการปวดประจำเดือน	
ระยะเวลาที่เริ่มมีประจำเดือนครั้งแรก	-.108*	.037
จำนวนวันของการมีประจำเดือน	.115*	.026
ปริมาณประจำเดือนในแต่ละรอบเดือน	.905***	.000
การหลีกเลี่ยงฟิงพาสารเสพติด	-.114*	.027
การป้องกันโรค	-.164**	.001
การจัดการอารมณ์และความรู้สึก	-.126*	.015

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการปวดประจำเดือน พบว่า ระยะเวลาที่กลุ่มตัวอย่างเริ่มมีประจำเดือนครั้งแรกมีความสัมพันธ์ทางลบกับความรุนแรงของการปวดประจำเดือนที่ระดับ .05 ($r = -.108$) จำนวนวันของการมีประจำเดือนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรุนแรงของการปวดประจำเดือนที่ระดับ .05 ($r = .115$) ปริมาณประจำเดือนในแต่ละรอบเดือนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรุนแรงของการปวดประจำเดือนที่ระดับ .001 ($r = .905$) การจัดการตนเองด้านการหลีกเลี่ยงฟิงพาสารเสพติดมีความสัมพันธ์ทางลบกับความรุนแรงของการปวดประจำเดือนที่ระดับ .05 ($r = -.114$) การจัดการตนเองด้านการป้องกันโรคมีความสัมพันธ์ทางลบกับความรุนแรงของการปวดประจำเดือนที่ระดับ .01 ($r = -.164$) และการจัดการตนเองด้านการจัดการอารมณ์และความรู้สึกมีความสัมพันธ์ทางลบกับความรุนแรงของการปวดประจำเดือนที่ระดับ .05 ($r = -.126$)